

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Romualdus. 7 Februarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

3. Hæc Rosa in cælum spectat, quasi significet omnem suam pulchritudinem, & omnem suum amorem cælo se penitus consecrâsse, à quo nimirum sperat vitalem tum calorem, tum humorem, Quisquis amat castitatem, propriis viribus diffidat necesse est, & precibus assiduis petat hunc cæli florem; Parum enim aut nihil proderunt diligentia, & asperitas vitæ, nisi accedat benignitas Dei. Cum virgines suam Christo voverunt, virginitatem, solum Deum respicere, solum Deo placere, solum Deum amare debent. *Virgines nulli placere studeant, nisi Domino, à quo pramium expectant virginitatis.* Cyp.

S. ROMUALDUS.

7 Februarii.

Vigilate & orate, ut non intretis in tentationem: nam spiritus promptus est, caro autem infirma.

S. Marc. cap. 14.

S Romualdus Ravennæ ex illustrissima Ducum stirpe progenitus ad lubricam juventutis viam à teneris licet proclivis, mente tamen Deo devotus sese ad majora tentabat erigere. Et dum feras in sylvis persequitur, amorem venatur solitudinis. Antequam verò mundum vinceret, urgente Patre

Patre Sergio cum hostibus præliandum fuit. in quo prælio ob injustam Patri opem latam in necandis hostibus, anima sauciata medellam quæsit in Claustro, in quo vulneris Pharmacum salutare reperit, lachrimas peenitentis. Ita sanatus, carni & mundo indixit certamina, suaq; castra sub Duce Marino locavit in solitudine, in quâ tam solida spiritualia militiæ fundamenta jecit, ut sui exemplo magnum Venetorum Ducem relicto sæculo traxerit sub vexillum. Mox è Tyrone Ductor Camaldulensem ordinem instituit, pluribus insignis victoriis, quas tam de se, quàm inferis reportavit. Et ne mors cruenta pro Christo sibi pugili deesset, iter parabat ad Barbaros, sed instar Jacobi, Cœli scalâ, quâ victor Cælos ascenderet, revocatur, quam brevi multis clarus miraculis Triumphator conscendit Anno 1009.

MEDITATIO

De Oratione.

I. Sæpius in die orandum, sed præsertim manè, dum surgimus, & sub noctem, dum lectum petimus. Cùm jugis sit Dei erga nos beneficentia, jugis quoq; debet esse gratiarum actio: si cum hominibus colloquendum est, quàm multum temporis!

ris! si cum Deo, quam parum! Quoties in die Deum oras? Erubescere, & in futurum tibi ipse orandi præfinias tempus, quod semper & ubique expleas.

2. At (inquies) præ negotiorum copiâ orationi vacare minùs possum, tametsi maximè velim; cum S. Gregorio respondeo tibi, quòd quis graviori negotiorum mole opprimitur, eò longiori & ardentiori indiget oratione; ea siquidem, ut rectè & sine peccato perficiat, validiori auxilio opus habet. In omnibus Deum consule: roga eum, ut te adjuvet. Hæc si semper feceris, omnia tibi prosperè cadent.

3. Si tamen aliquando præ negotiorum multitudine preces omiseris, consilii JESU Christi memor: **VIGILATE ET ORATE**, semihoram certè somno destinatum orationi concedas, hoc nullatenus nocet tuæ sanitati, hoc faciunt tot pii viri, & quidem citra valetudinis incommodum. Tu quoque toties vigilas, ut ludo, aut rebus alicujus momenti incumbas. Parum temporis subtrahas occupationibus illis, quæ faciunt, ut duram & molestam vitam vivens, otium non habeas vacandi tuæ salutis. *Abjiciantur omnia quæ presentem hanc vitam faciunt brevem occupationi, longam dolori.* Euch.

S. PAVLVS EPISC.

8. Februarii.

Quicumq; voluerit inter vos major fieri, sit vester minister. S. Matth. c. 20.